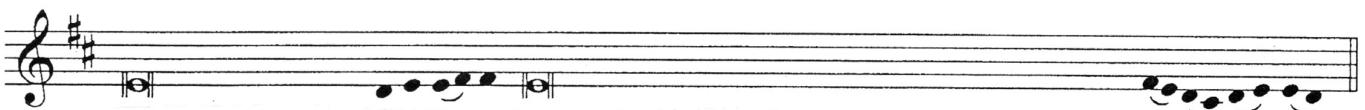

Pašie na Kvetnú nedelu v roku B

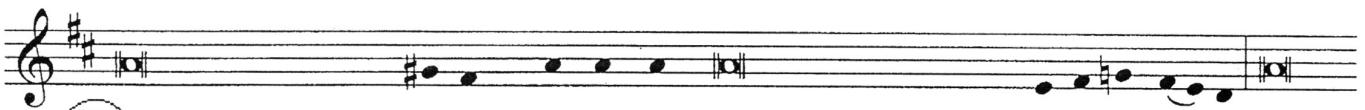
17

Mk 14, 1 - 15, 47;
kratšia forma: 15, 1 - 39

C: Umučenie nášho Pána Ježiša Krista podľa Marka. Bolo dva dni pred Veľkou nocou
a sviatkami Nekvasených chlebov. Veľkňazi a zákonníci hľadali spôsob, ako Ježiša
podvodne chytiť a zabiť. Ale hovorili: S: "Nie vo sviatok, aby sa ľud nevzbúril."
C: Ked' bol v Betánii v dome Šimona Malomocného a sedel pri stole, prišla žena
s alabastrovou nádobou pravého vzácneho nardového oleja. Nádobu rozbila a olej
mu vyliala na hlavu. Niektorí sa hnevali a hovorili si: S: "Načo takto mrhať voňavý
olej?! Ved' sa mohol tento olej predať za viac ako tristo denárov a tie rozdať
chudobným." C: A osopovali sa na ňu. Ale Ježiš povedal: +: "Nechajte ju!
Prečo ju trápíte? Urobila mi dobrý skutok. Ved' chudobných máte vždy medzi sebou
a ked' budete chcieť, môžete im robiť dobre. Ale mňa nemáte vždy. Urobila, čo mohla.
Vopred pomazala moje telo na pohreb. Veru, hovorím vám: Kdekol'vek na svete sa

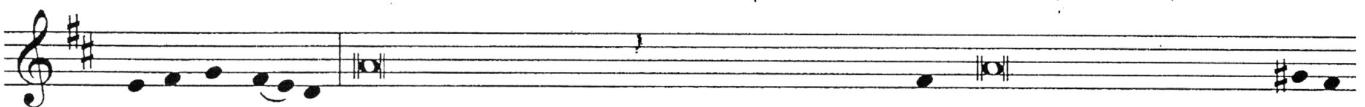
bude ohlasovať evanjelium, bude sa na jej pamiatku hovoriť aj o tom, čo u- ro- bi- la."

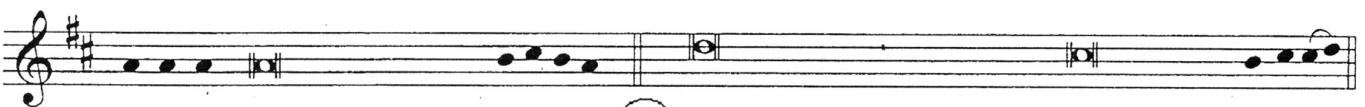
(C:) Judáš Iškariotský, jeden z Dvanásťich, odišiel k veľkňazom, aby im ho zradil. Tí sa

potešili, keď to počuli, a slúbili, že mu dajú peniaze. A on hľadal spôsob, ako ho

príhodne vydať. V prvý deň sviatkov Nekvasených chlebov, keď zabíjali veľkonočného

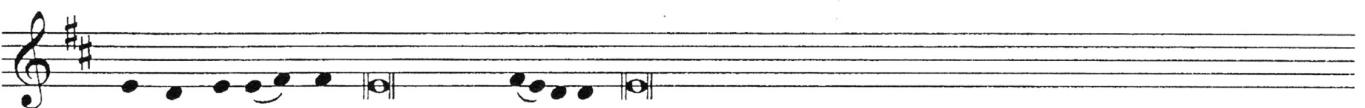
baránka, povedali mu jeho učeníci: (S:) "Kde ti máme ísť pripraviť veľkonočnú večeru?"

(C:) Posíal dvoch zo svojich učeníkov a vrayel im: (+) "Chod'te do mesta. Tam stretnete

človeka, ktorý bude niest' džbán vody. Chod'te za ním a pánovi domu, do ktorého

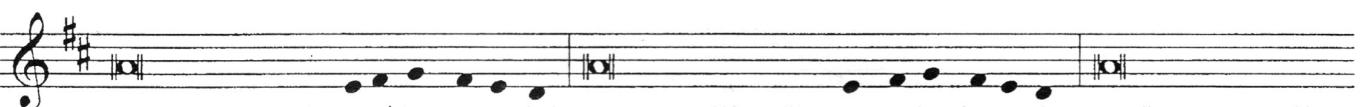
vojde, povedzte: "Učiteľ" odkazuje: Kde je pre mňa miestnosť v ktorej by som mohol

jest' so svojimi učeníkmi veľkonočného baránka?" On vám ukáže veľkú hornú sieň,

prestretú a pripravenú. Tam nám prichystajte. (C:) Učeníci odišli, a keď prišli do mesta,

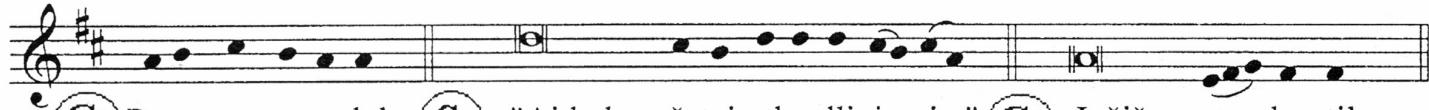

všetko našli tak, ako im povedal. A pripravili veľkonočného baránka. Keď sa zvečerilo,

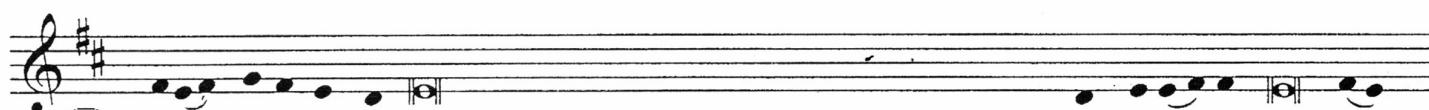
prišiel s Dvanástimi. A keď boli pri stole a jedli, Ježiš povedal: (+:) "Ve - ru, hovorím
 vám: Jeden z vás ma zradí, ten, čo je so mnou." (C:) Zosmutneli a začali sa ho jeden
 po druhom vypytovať: (S:) "Azda ja?" (C:) On im odpovedal: (+:) "Jeden z Dvanástich,
 čo so mnou namáča v mise. Syn človeka sice ide, ako je oňom napísané, ale beda
 človekovi, ktorý zrádza Syna človeka! Pre toho človeka by bolo lepšie, keby sa neból
 národil." (C:) Ked' jedli, vzal chlieb a dobrorečil, lámal ho a dával im, ho - voriac:
 65 (+:) "Vezmite, toto je moje telo!" (C:) Potom vzal kalich, vzdával vd'aky, dal im ho a všetci
 z neho pili. A povedal im: (+:) "To - to je moja krv novej zmluvy, ktorá sa vylije za
 všetkých. Veru, hovorím vám: Už nebudem piť z plodu viniča až do dňa, keď ho budem
 piť nový v Božom kráľovstve." (C:) Potom zaspievali chválospev a vyšli na Olivovú
 horu. Vtedy im Ježiš povedal: (+:) "Všetci odpadnete, lebo je napísané: "Udriem

pastiera a ovce sa rozpŕchnu." Ale ked' vstanem z mŕtvyh, predídem vás do Ga-li-le- y."

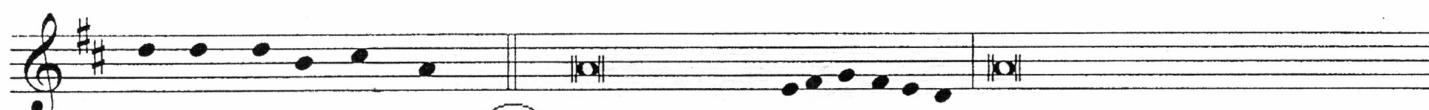
(C:) Peter mu povedal: (S:) "Aj keby všetci odpadli, ja nie." (C:) Ježiš mu o - dve-til:

(+;) "Veru, hovorím ti: Ty ma dnes, tejto noci, skôr, ako dva razy kohút zaspieva, tri razy

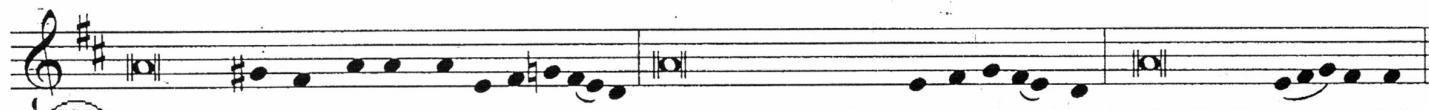
zaprieš." (C:) Ale on ešte horlivejšie vyhlasoval: (S:) "Aj keby som mal umrieť

s tebou, nezapriem ťa." (C:) Podobne hovorili aj ostatní. Prišli na pozemok, ktorý

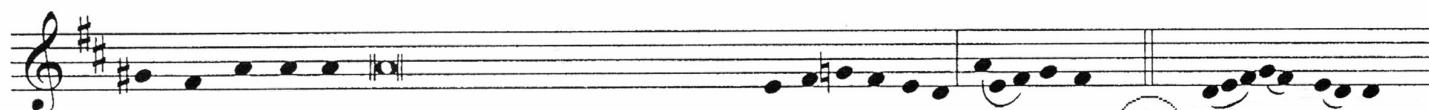
sa volá Getsemani, a povedal svojim učeníkom: (+;) "Sadnite si tu, kým sa pomodlím."

(C:) Vzal so sebou Petra, Jakuba a Jána. I dol'ahla naňho hrôza a úzkost'. Vtedy im po-vedal:

(+;) "Moja duša je smutná až na smrť. Ostaňte tu a bdejte!" (C:) Trocha poodišiel, padol na

zem a modlil sa, aby ho, ak je možné, minula táto hodina. Hovoril: (+;) "Abba, Otče!

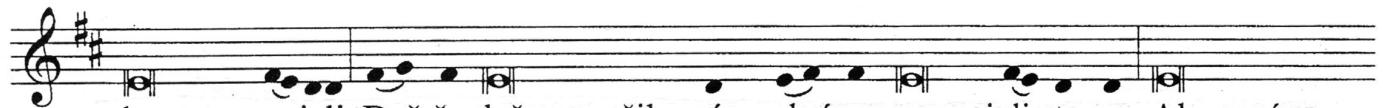
Tebe je všetko možné. Vezmi odo mňa tento kalich. No nie čo ja chcem a - le čo ty."

(C:) Ked' sa vrátil, našiel ich späť. I povedal Petrovi: (+;) "Šimon, spíš? Ani hodinu si

nemohol bdiť? Bdejte a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia. Duch je síce ochotný,
 ale te-lô sľa-bé." (C:) Znova odišiel a modlil sa tými istými slovami. A keď sa vrátil,
 zasa ich našiel spať: oči sa im zatvárali od únavy a nevedeli, čo mu povedať. Ked' prišiel
 tretí raz, povedal im: (+:) "Eš-te spíte a odpočívate? Dosť už. Prišla hodina: hľa, Syna
 človeka už vydávajú do rúk hriešnikov. Vstaňte, pod'me! Pozrite, môj zradca je blízko."

(C:) A kým ešte hovoril prišiel zrazu Judáš, jeden z Dvanástich, a s ním zástup s mečmi
 a kyjmi, ktorí poslali veľkňazi, zákonníci a starší. Jeho zradca im dal znamenie:
 (S:) Koho pobozkám to je on. Chyťte ho a obozretne odvedťte!" (C:) Ked' prišiel, hned'
 pristúpil k nemu a povedal: (S:) "Rabbi." (C:) A pobozkal ho. Oni položili naň ruky
 a zajali ho. Tu jeden z okolostojacích vytasil meč, zasiahol ním veľkňazovho sluhu
 a odťal mu ucho. Ježiš im povedal: (+:) "Vy - šli ste s mečmi a kyjmi ako na zločinca,

splniť Písmo.' (C:) Vtedy ho všetci opustili a rozutekali sa. No akýsi mladík išiel za ním,

odetý plachtou na holom tele; a chytili ho. Ale on pustil plachtu a utiekol nahý. Ježiša

priviedli k veľkňazovi, kde sa zhromaždili všetci veľkňazi, starší a zákonníci. Peter šiel

zd'aleka za ním až dnu do veľkňazovho dvora. Sadol si k sluhom a zohrieval sa pri ohni.

Veľkňazi a celá veľ' řada zháňali svedectvo proti Ježišovi, aby ho mohli odsúdiť na smrť.

Ale nenašli. Mnohí proti nemu krivo svedčili, a ich svedectvá sa nezhodovali.

Tu niektorí vstali a krivo proti nemu svedčili: (S:) "My sme ho počuli hovorit:

"Ja zborím tento chrám zhotovený rukou a za tri dni postavím iný, nie rukou zhotovený."

(C:) Ale ani tak sa ich svedectvo nezhodovalo. Tu vstal veľkňaz, postavil sa do stredu

a opýtal sa Je-ži-ša: (S:) "Nič neodpovieš na to, čo títo svedčia pro - ti te - be?"

(C:) Ale on mlčal a nič neodpovedal. Veľkňaz sa ho znova pýtal: (S:) "Si ty Mesiáš, syn Požehnaného?" (C:) Ježiš odvetil: (+:) "A-no, sôm. A uvidíte Syna človeka sedieť po pravici moci a prichádzať s nebeskými oblakmi." (C:) Vtedy si veľkňaz roztrhol rúcho a povedal: (S:) "Načo ešte potrebujeme svedkov? Počuli ste rúhanie. Čo na to povieť?"

(C:) A oni všetci vyniesli nad ním súd, že je hoden smrti. Niektorí začali naňho plúť, zakrývali mu tvár bili ho päštami a hovorili mu: (S:) "Prorokuj!" (C:) Aj sluhovia ho bili po tvári. Ked' bol Peter dolu na nádvorí, prišla jedna z veľkňazových služok. Len čo zbadala Petra, ako sa zohrieva, pozrela sa naňho a povedala: (S:) "Aj ty si bol s tým Nazaretčanom, Ježišom." (C:) Ale on zaprel: (S:) "Ani neviem, ani nerozumiem, čo hovoríš." (C:) Vyšiel von pred nádvorie a zaspieval kohút. Ked' ho tam videla slúžka, znova začala vravieť okolostojacim: (S:) "Tento je z nich." (C:) Ale on opäť zapieral.

O chvíľku tí, čo tam stáli, znova hovorili Petrovi: **S:** "Veru si z nich, ved' si aj Galilejčan." **C:** On sa však začal zaklínať a prisaháť: **S:** "Nepoznám toho človeka, o ktorom hovoríte." **C:** Vtom kohút zaspieval druhý raz. Vtedy sa Peter rozpamätal na slovo, ktoré mu bol povedal Ježiš: "Skôr ako dva razy kohút zaspieva, tri razy ma zaprieš." I roz-pla-kal sa.

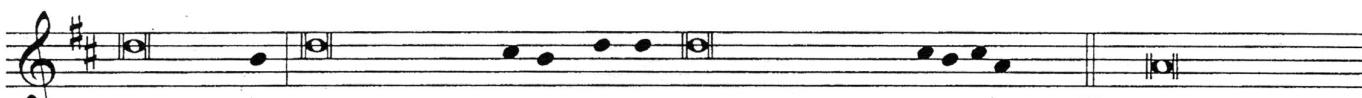
Začiatok kratšej formy

C: Umučenie nášho Pána Ježiša Krista podľa Marka. Hned' zrána mali poradu veľkňazi so staršími a zákonníkmi, teda celá veľrada. Ježiša spútali, odviedli a odovzdali Pilátovi. Pilát sa ho spýтал: **S:** "Si židovský kráľ?" **C:** On mu odpovedal: **+**: "Sám to hovoríš." **C:** Veľkňazi naň mnoho žalovali a Pilát sa ho znova sptyoval: **S:** "Nič neodpovieš? Pozri, čo všetko žalujú na teba!" **C:** Ale Ježiš už nič nepovedal, takže sa Pilát čudoval. Na sviatky im prepúšťal jedného väzňa,

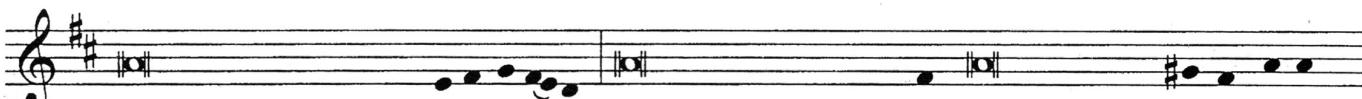
ktorého si žiadali. S povstalcami, čo sa pri vzbure dopustili vraždy, bol uväznený muž,
 ktorý sa volal Barabáš. Zástup vystúpil hore a žiadal si to, čo im robieval. Pilát im
 povedal: (S:) "Chcete, aby som vám prepustil židovského kráľa?" (C:) Lebo vedel, že
 ho veľkňazi vydali zo závisti. Ale veľkňazi podnietili zástup, aby im radšej prepustil
 Barabáša. Pilát sa ich znova opýtal: (S:) "Čo mám teda podľa vás urobiť so židovským
 kráľom?" (C:) Oni opäť skríkli: (S:) "Ukrižuj ho!" (C:) Pilát im vravel: (S:) "A čo
 zlé urobil?" (C:) Ale oni tým väčšmi kričali: (S:) "Ukrižuj ho!" (C:) A Pilát, aby urobil
 ľudu po vôle, prepustil im Barabáša. Ježiša však dal zbičovať a vydal ho, aby ho
 ukrižovali. Vojaci ho odviedli dnu do nádvoria, čiže do vládnej budovy, a zvolali celú
 kohortu. Odeli ho do purpurového plášťa, z trní uplietli korunu a založili mu ju a začali
 ho pozdravovať: (S:) "Bud' pozdravený, židovský kráľ!" (C:) Bili ho trstinou po hlave,

pľuli naňho, kľakali pred ním a klaňali sa mu. Ked' sa mu naposmievali, vyzliekli ho z purpuru a obliekli mu jeho šaty. Potom ho vyviedli, aby ho ukrižovali. Tu prinútili istého Šimona z Cyrény, Alexandrovho a Rúfovho otca, ktorý sa tade vracal z pol'a, aby mu niesol kríž. Tak ho priviedli na miesto Golgota, čo v preklade znamená Lebka.

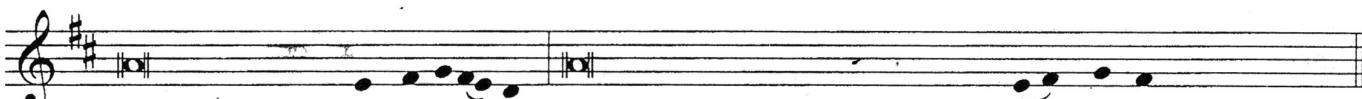
Dávali mu víno zmiešané s myrhou, ale on ho neprijal. Potom ho ukrižovali a rozdelili si jeho šaty - hodili o ne lós, kto si má čo vziať. Ked' ho ukrižovali bolo deväť hodín. Jeho vinu označili nápisom: "Židovský kráľ." Vedno s nim ukrižovali aj dvoch zločincov: jedného napravo od neho, druhého naľavo. A tí, čo šli okolo, rúhali sa mu; potriasali hlavami a vraveli: **(S:)** "Aha, ten, čo zborí chrám a za tri dni ho postaví. Zachráň sám seba, zostúp z kríza!" **(C:)** Podobne sa mu posmievali aj veľkňazi a so zákonníkmi si hovorili: **(S:)** "Iných zachraňoval, sám seba nemôže zachrániť. Kristus,

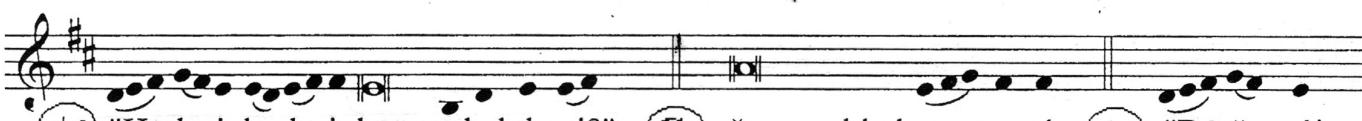
kráľ Izraela! Nech teraz zostúpi z kríza, aby sme videli a uverili." (C:) Ešte aj tí ho

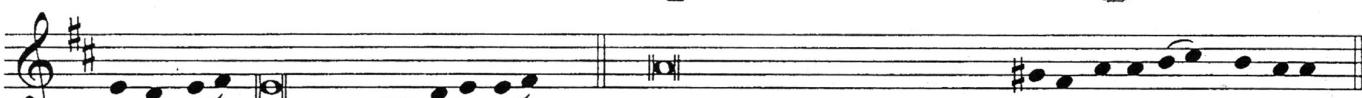
hanobili, čo boli s ním ukrižovaní. Ked' bolo dvanásť hodín, nastala tma po celej zemi

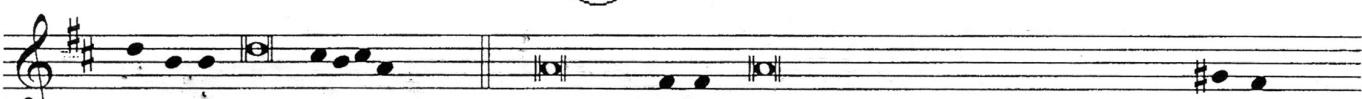
až do tretej hodiny popoludní. O tretej hodine zvolal Ježiš mocným hlasom:

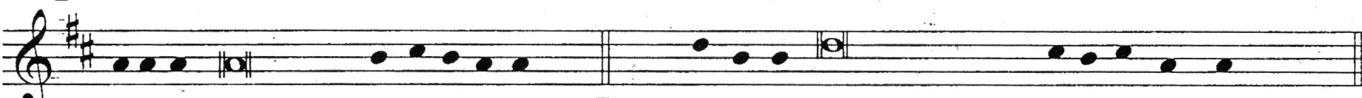
(+): "He-lo-i, he-lo-i, lema sabakthani?", (C:) čo v preklade znamená: (+): "Bo-že môj,

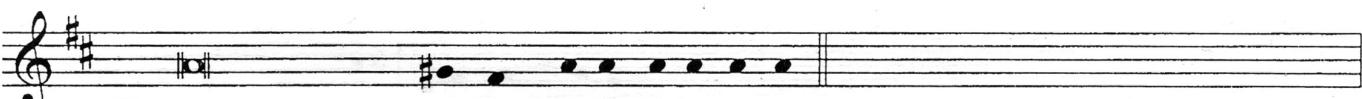
Bože môj, prečo si ma opustil?" (C:) Ked' to počuli, niektorí z okolostojacich vraveli:

(S:) "Pozrite, volá Eliáša!" (C:) Ktosi odbehol, naplnil špongiu octom, nastokol ju na

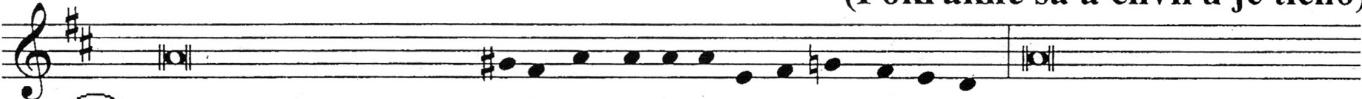

trstинu, dával mu piť a hovoril: (S:) "Počkajte, uvidíme, či ho Eliáš príde sňať."

(C:) Ale Ježiš zvolal mocným hlasom a vydýchol.

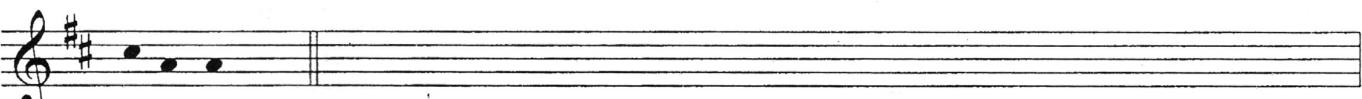
(Pokl'akne sa a chvíľu je ticho)

(C:) Chrámová opona sa roztrhla vo dvoje odvrchu až dospodku. Ked' stotník, čo stál

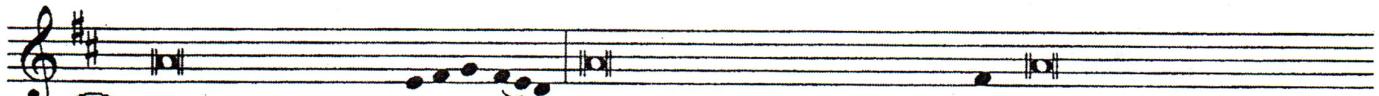

naproti nemu, videl, ako vykrikol a skonal, povedal: (S:) "Tento človek bol naozaj

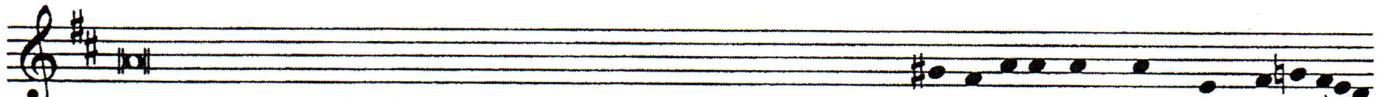

Boží Syn."

koniec kratšej formy

(C:) Zobďaleč sa pozerali aj ženy. Medzi nimi Mária Magdaléna, Mária, matka Jakuba

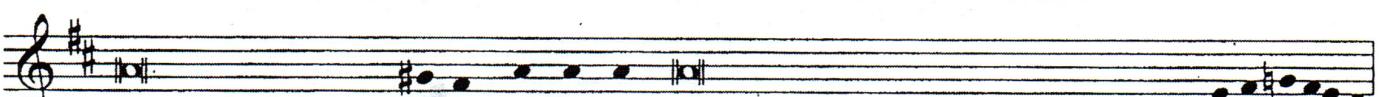
Mladšieho a Jozesa, i Salome, ktoré ho sprevádzali a posluhovali mu, ked' bol v Galilei.

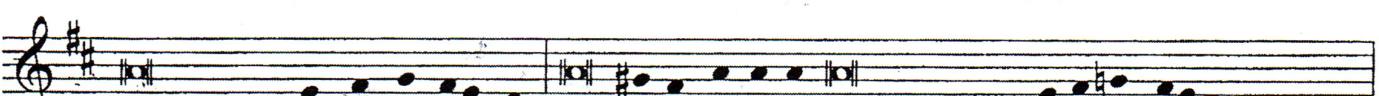
Aj mnohé iné, čo s ním prišli do Jeruzalema. Ked' sa už zvečerilo, pretože bol

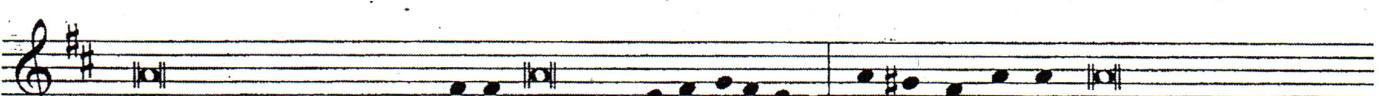
Prípravný deň, čiže deň pred sobotou, prišiel Jozef z Arimatey, významný člen rady,

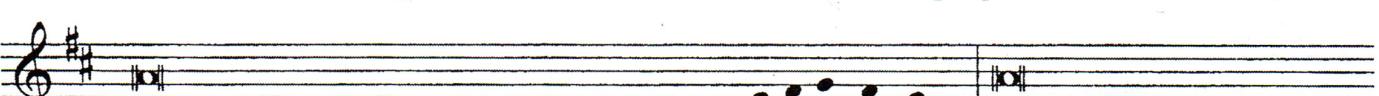
ktorý tiež očakával Božie kráľovstvo, smelo vošiel k Pilátovi a poprosil o Ježišovo telo.

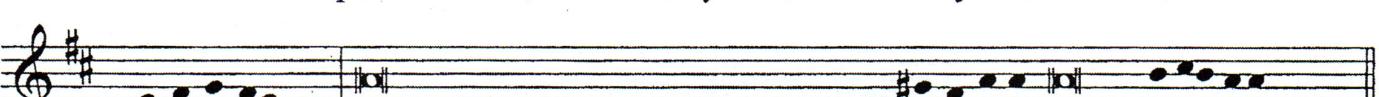
Pilát sa zadivil, že už zomrel. Zavolal si stotníka a opýtal sa ho, či je už mŕtvy.

Ked' mu to stotník potvrdil, daroval telo Jozefovi. On kúpil plátno a ked' ho sňal,

zavinul ho do plátna a uložil do hrobu vytesaného do skaly. A ku vchodu do hrobu

privalil kameň. Mária Magdaléna a Mária Jozesova sa pozerali, kde ho u-lo-žili.